

[Forsvarsministeren.]

befalingsmænd og med trænet personel til at lede uddannelsen. Jeg vil gerne i denne forbindelse understrege, at man har jo gjort meget for hjemmeværnet, navnlig med hensyn til indretning af skydebaner, depoter o. s. v., så at hele udrustningsproblemet i dag er af en helt anden karakter end tidligere.

Det ærede medlem hr. Malchau nævnte kvindernes stilling. Derom har jeg gjort nogle bemærkninger i det andet høje ting. Den overenskomst, der i sin tid blev sluttet med de kvindelige organisationer, er kun godt, og vel et års tid gammel, og der er en hel række problemer i forbindelse med kvindernes deltagelse i hjemmeværnet, som endnu ikke er afklaret; bl. a. er overvejelserne med hensyn til anvendelsen af kvinder indenfor hjemmeværnet ikke helt bragt på det rene endnu, der kan komme til at foreligge videregående opgaver end dem, som allerede er taget op. Det er udfra disse betragtninger jeg har ment, det ville være urigtigt i øjeblikket at lovfæste den overenskomst, som er sluttet. Der må være en rimelig adgang til at ændre administrativt i denne overenskomst, hvis man enten fra de kvindelige korps' side eller fra forsvarsministeriets side måtte mene, at der med hensyn til anvendelsen af de kvindelige korps og andre ting bør indføres ændringer, som også må medføre en ændring i selve overenskomsten. Hvis overenskomsten allerede var lovfæstet i selve hjemmeværnsloven, uden at vi på forhånd havde indhøstet de tilstrækkelige erfaringer, ville det være et meget stift apparat at arbejde med.

Det ærede medlem hr. P. N. Petersen (Røje) og det ærede medlem hr. Chr. Nielsen mente, at hjemmeværnet ikke var blevet den succes, man havde ventet, og det ærede medlem hr. Chr. Nielsen sagde direkte, at hjemmeværnet blev mødt med stor mistænksomhed i betydelige dele af det danske folk. Ja, opfattelserne er jo forskellige. Jeg synes virkelig, det er et ganske propret stykke arbejde, der er gjort, når man på frivilligt grundlag i løbet af 3—4 år har kunnet stable et hjemmeværn på benene, der i dag tæller 40 000—50 000 mand, og hvor der er en støt naturlig tilvækst, efterhånden som hele hjemmevær-

nets virksomhed slår mere og mere rod i den danske befolkning. Vi ved jo, hvordan den danske befolkning er; den er i almindelighed — det er vel et karaktertræk hos den — skeptisk overfor nydannelser, den vil se tingene an, og hvis der så er mening og ræson i dem, skal det nok vise sig, at man anerkender det, der sker, og så foregår der en organisk vækst. Det er det, der er tilfældet for hjemmeværnets vedkommende, og jeg synes, tværtimod hvad der er sagt fra anden side, at den bevægelse, der her har rejst sig, har været en folkelig succes, og at den er blevet en særlig islæt i hele det danske forsvar. I det hele taget vil jeg i dette ting, som jeg gjorde i det andet høje ting, advare de kommunistiske medlemmer imod at udtale sig på det danske folks vegne; det har de hverken talmæssigt eller på anden vis nogen som helst adkomst til.

Henry Hansen: Det ærede medlem hr. Chr. Nielsen fremsatte en udtalelse, der skulle afkræfte det, jeg havde sagt om, at skeptikerne blev færre. Han henviste til noget, der var sket i Hjørring, og som skulle kunne tages som udtryk for, at det var så som så med begejstringen netop på de kanter, hvor jeg stammer fra. Jeg har også bemærket, at en mand i en forening deroppe har sagt noget mindre pænt om hjemmeværnet — jeg må indskyde, at jeg ikke ved, hvad der har givet den pågældende mand anledning til at fremsætte udtalelsen, jeg ved ikke, hvad der kan ligge bagved —, men jeg har også lagt mærke til, at man fra alle andre sider skarpt har vendt sig mod manden og de udtalelser, han har fremsat, og det sidste synes jeg må tages som en bekræftelse på det, jeg sagde, og at det virkelig forholder sig sådan, at skeptikerne efterhånden er få.

Chr. Nielsen: Ja, jeg har også bemærket, at der er nogle, der har vendt sig skarpt imod de udtalelser, der faldt i Hjørring; men de, der i så henseende har udtalt sig skarpt, er, såvidt jeg har bemærket, mennesker, om hvem man på forhånd vidste, at de ville tage den stilling. At vedkommende mand skulle stå ganske isoleret i Hjørring, når han udtalte sig på den nævnte måde om hjemmeværnet, er i hvert fald ganske